

Udenrigsministeriet: Dansk sikkerhedspolitik 1948-1966 – Bind II: Bilag

27. Den skandinaviske forsvarskomités omtale af kravene til dansk forsvars udbygning under et skandinavisk forsvarsforbund (side 53-54)

Bilag 27

Den skandinaviske forsvarskomités omtale af kravene til dansk forsvars udbygning under et skandinavisk forsvarsforbund

For at de danske stridskræfter med rimelig kraft skal kunne indsættes til løsning af de foreliggende opgaver, vil betydelige forstærkninger være påkrævede.

De begrænsede personelle ressourcer samt omfanget af det nuværende tekniske apparat vil imidlertid nødvendiggøre, at der til forøgelsens fulde gennemførelse regnes en betragtelig tid.

Hæren

Der vil til hæren kræves:

- *en kvantitativ forøgelse*, så at et virkeligt territorialforsvar bliver muligt, hvilket vil kunne påregnes, når værnepligtsmassen som helhed udnyttes og hærens værnepligtige fordeles på hjemmeværn, lokalforsvar og felttropper
- *en kvalitativ forbedring*, idet de nu rådige styrkers udrustning – bortset fra en del af den til brigaden modtagne britiske – kun svarer til lokalforsvarstroppers behov, og der yderligere hersker en næsten fuldstændig mangel på våben til luft- og panserværn. Det vil i første række dreje sig om:

Opstilling af et antal »kampgrupper« – operationsduelige enheder af felttropper af alle våben, herunder let og mellemsvært artilleri, så at de i ildkraft er angriberens tilsvarende enheder jævnbyrdige. Kampgrupperne skal dels danne rygstød for lokalforsvaret, dels efter evt. fornøden koncentration gennemføre nedkæmpning af fjendtlige styrker, som lokalforsvaret ikke har kunnet få bugt med eller som er gået uden om dette.

Behovet af sådanne kampgrupper må opgøres således:

På den sjællandske øgruppe kræves 6–8 kampgrupper, hvoraf mindst 1 gruppe på Lolland-Falster.

I Jylland må have 8–10 grupper, idet disse i syd skal kunne støtte grænseforsvaret, og der i nord må være en kraftsamling med henblik på hævdelsen af det nordligste Jylland. Endvidere må grupperne overalt i Jylland kunne gribe ind mod landsætning fra sø og luft, hvor det drejer sig om mere end sådanne mindre styrker, som kan nedkæmpes af hjemmeværn og lokalforsvar.

Endelig bør der på Fyn være 2 grupper og på Bornholm ca. 1/2 gruppe.

Det samlede behov bliver således 18–19 kampgrupper.

Organisering af lokalforsvarsstyrker til indsættelse dels ved mere betydende objekter, dels som mobile distriktsreserver.

Videreudvikling af hjemmeværnet.

(Bilag 27 fortsat)

Opstilling af effektivt luftforsvar for de større flyvepladser og havne og ved enkelte broer.

Tilvejebringelse af visse permanente forsvarsanlæg til støtte for hærens kamp ved grænsen og i enkelte vigtigere afsnit.

Som tidligere nævnt må det anses for en væsentlig betingelse for fastheden i Danmarks forsvar, at Københavns luftforsvar udbygges.

Søværnet

Da hovedvægten for søforsvaret må lægges på imødegåelse af invasionsforetagender og forhindring af passage gennem østersøindløbene, må udbygning af de dertil egnede midler i første række tilstræbes. Dette vil nødvendiggøre forøgelse af de nuværende antal af større torpedobåde (kystjagere) til mineudlægning, af motor-torpedobåde samt af undervandsbåde. Det må synes rimeligt foreløbigt at tilstræbe tilvejebringelsen af en styrke på 6 større torpedobåde og kystjagere, mindst 24 mindre torpedobåde og motortorpedobåde og 9 undervandsbåde foruden mineskibe, minestrygere og nødvendige hjælpefartøjer m. v.

Samtidigt med opbygningen af denne styrke må disponible beholdninger, herunder især minebeholdningen, forøges, ligesom det ved udvikling af sløringsforanstaltninger o. l. må tilstræbes at tilvejebringe en vis beskyttelse for fartøjerne under ophold i baserne. Kystradaranlæg bør indrettes på egnede steder. Undersøgelser vedrørende de større torpedobådes basering inden for svensk skærgårdsområde bør fremskyndes.

Ud over tilvejebringelsen af det nævnte fartøjsmateriel bør ønskeligheden af en mindre forøgelse af antallet af eskortefartøjer, i første række til brug i området Frederikshavn-Gøteborg, tages i betragtning.

De nuværende kystværker ved København vil, forudsat at de udstyres med passende luftværnsarmering, være tjenlige til effektiv understøttelse af sundforsvaret mellem Drogden og Hveen, men til støtte for den vestlige side af mineringer mellem Stevns og Falsterbo vil et batteri på Stevns være påkrævet. Ligeledes må mineringer i Storebælt ønskes støttet af batterier ved Korsør og Nyborg. Basisforsvaret af Frederikshavn bør færdigindrettes.

Flyvevåbnet

Luftstridskræfter skønnes at burde udbygges til 15-20 eskadriller, i hovedsagen dagjagere.

Luftbevogtning og kampledelse må organiseres.